

Floarea iubirii

Carmen

Boboc de trandafir eu sunt,
La o fereastră-n casă,
Nu simt al iernii aspru vânt,
De frig, nici că îmi pasă!

Privesc prin geamul aburit,
Afară, cum tot trec
Oameni cu pasul lor grăbit
Și timpul nu-l petrec!

Roșu boboc de trandafir
Iubirea prevestesc
Și aer proaspăt eu respir,
Cu iz duhovnicesc!

Să fiu văzut măcar o dată,
E tot ce eu visez,
De cel grăbit, are curată
Inima ce-i în crez!

Lega-voi în acea privire
Iubirea cea pierdută
Și voi aduce în simțire
Inima, că-i cernută!

Îmi voi desface rând pe rând
Petalele iubirii
Și voi opri timpul în gând
Să fiu sclavul privirii!

Nu voi mai fi roșu boboc
În ochii ce privesc,
Floare voi fi, cu un soroc:
Iubirea să-i gălesc!

În casa sufletului lui
El va avea parfum
De trandafiri, cum altul nu-i...
Iubirea-i va fi drum!